עמ"ת 768/12/14 – מדינת ישראל נגד אחמד ראזם

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט דוד מינץ

02 דצמבר 2014

עמ"ת 768-12-14

בעניין: מדינת ישראל

העוררת

- נ ג ד -

אחמד ראזם

המשיב

נוכחים:

ב"כ העוררת, עו"ד ג'ניה קליימן

המשיב ובא-כוחו עו"ד איחלאס שאמא

מתורגמנית בית המשפט לערבית

החלטה

ערר על החלטת בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת מ' קסלסי) במ"ת 7236-11-14 מיום 30.11.14 במסגרתה שוחרר המשיב למעצר בית מלא בבית הוריו בעיר העתיקה שבירושלים בפיקוחם של הוריו לסירוגין; הפקדה כספית בסך 1,500 ₪; וערבות צד ג' של כל הורה בסך 5,000 ₪.

ברקע להחלטה, כתב אישום שהוגש כנגד המשיב ביום 4.11.14 בו יוחסו לו עבירות ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות; עבירת התפרעות; עבירה של מעשה פזיזות ורשלנות. לפי האמור בכתב האישום, נטל המשיב חלק פעיל בהתפרעות בכפר א-זעים סמוך למחלף א-זעים. במהלך ההתפרעות, יידו בין 10 ל-20 צעירים אבנים ובקבוקים לעבר כוחות משטרה ואף גלגלו פחי אשפה וצמיגים בוערים וירו זיקוקים אל עבר המשטרה. המשיב אשר השתתף בהתפרעות, יידה אף הוא אבנים, גלגל צמיגים וירה זיקוקים לעבר השוטרים שהיו במחסום.

ביום 6.11.14 התקיים דיון לגופו של עניין בבקשת המעצר והסניגור אשר ייצג את המשיב באותה שעה מטעם הסניגוריה הציבורית הסכים לקיומן של ראיות לכאורה, ובית המשפט (כב' השופט א' גורדון) הורה בתום הדיון על הכנת תסקיר מעצר אודות המשיב. ברם, ביום 18.11.14 מינה המשיב סניגורית פרטית - באת כוחו דהיום. זו הכחישה לפני בית משפט קמא קיומן של ראיות לכאורה לביסוס אשמתו של המשיב. נוכח עמדה (חדשה) זו, בית המשפט (כב' השופטת

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

קסלסי) דן בעניין ובהחלטתו מיום 30.11.14 קבע כי קיימות ראיות לכאורה, כמו גם עילת מעצר, אך נוכח גילו הצעיר של המשיב, העדר עבר פלילי, תסקיר חיובי של שירות המבחן והיות המשיב במעצר מזה כחודש ימים, כי יש מקום לשחררו למעצר בית בעיר העתיקה בירושלים בבית הוריו דבר שיש בו כדי לאיין את מסוכנותו הואיל והמקום בו התרחשו ההתפרעויות מרוחק משם.

העוררת משיגה על החלטת בית משפט השלום הנכבד וטוענת כי הוא שגה בהחלטתו, שכן מעצר בית בעיר העתיקה לעת הזאת אינה מאיינת את המסוכנות הנשקפת מן המשיב. העבירות המיוחסות לו חמורות ביותר והמסוכנות מתחזקת נוכח ריבוי ההתפרעויות בתקופה האחרונה אשר החלו על רקע חטיפת שלושת הנערים הישראליים, רציחתו של הנער הערבי, ההתפרעויות סביב מבצע "צוק איתן" והמשכם בהתפרעויות החמורות על רקע הפיגועים החמורים שהתרחשו רק לאחרונה בירושלים. לטענת העוררת, טעה בית המשפט הנכבד עת רחש אמון במשיב אשר העז פנים כנגד החוק ונציגי השלטון ללא כל סיבה מלבד ההיבט הלאומני.

מנגד, חזרה באת- כוח המשיב על טענותיה - חרף דחייתן על ידי בית משפט השלום לאחר דיון בהם - שאין ראיות לכאורה לביסוס אשמתו של המשיב. משכך, חלופת המעצר אשר נבחרה על ידי בית משפט השלום הינה חלופה המחמירה עמו. היא שמה דגש על מקום מעצר הבית המרוחק ממקום ההתפרעויות בטוענה כי הלכה למעשה אם גישתה של העוררת תתקבל, הרי שיש לשלול כיום כל חלופת מעצר בעיר ירושלים.

אכן, המשיב הינו צעיר, כבן 18. תסקיר שירות המבחן אודותיו מצביע על אדם חרוץ ושאפתן אשר סיים 10 שנות לימוד והמגלה יציבות תעסוקתית ואשר תומך כלכלית בהוריו ובאחיו הצעיר. לדעת שירות המבחן הערכת הסיכון להישנות התנהגות פוגענית היא נמוכה, בשל העדר קווים אלימים באישיותו וניהול אורח חיים נורמטיבי.

ברם, הימים אינם כתיקונם וחלופות מעצר שהיו סבירות בעיני בית המשפט בתקופות רגועות, אינן מתאימות עוד לתקופה רוויית אירועים ומתיחות בטחונית (השוו בש"פ 379/09 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 14.1.09)**;** רע"פ 5246/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 31.7.14)). אני גם סבור כי מעצר הבית בתוך העיר העתיקה, אינה חלופה מתאימה למרות שמקום ההתפרעות היה מרוחק מאותו מקום.

בימים האחרונים יודעים אנו כי קיימת רגיעה מסוימת בהתפרעויות במזרח העיר. ואולם רגיעה זו צריכה להיבחן לאורך תקופה ארוכה יחסית לאחר חקירה ודרישה אם מצויים אנו בפתחה של תקופה חדשה. בתוך זה יש גם לזכור כי העבירות המיוחסות למשיב במסגרת אותן התפרעויות, הינן ברף הגבוה שלהן ואינני סבור כי ניתן לעת הזאת להורות על שחרורו לחלופת מעצר. בחלוף תקופה נוספת ולאחר שניתן יהיה אכן להגיע לכלל מסקנה שתקופת ההתפרעויות שכחה והיא נמצאת מאחורינו, ניתן יהיה לשקול עיון חוזר במעצרו של המשיב.

התוצאה היא אפוא, שהערר מתקבל ואני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום משפטו.

ניתנה היום, י' כסלו תשע"ה, 2 דצמבר 2014, בנוכחות המתייצבים.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©